

**Çi demek bo
nîşandana ner-
azîbûnan bicî ye?**

»»» R:5

*Bidestveanîna mafên netewî yê gelê kurd
di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de*

Agirî

Duheftînameyek Siyasî-Gîştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî
www.agirimedia.org Hejmar (327)05-06-2018 Buha (1000) Tûmen

**Derketina Amerîkayê ji rêkkeptina
navikî**

»»» R:3

Demsala

ketinê

»»» R:2

Tirsa rejîmê ji serhildanê

Pîştî vekîşiyana Amerîkayê ji Bercamê bi biryara Trump, û vekîşiyana beşeke berçav ji bank û kompaniyayên mezin ên cîhanî ji Îranê, bi sedema dorpêçên navneteweyî, tirsê hemû cendekê rejîmê dagirtiye.

Di axavtina herî nû ya Xamineyî de, navbirî di 29.mîn salvegera mirina Xomêynî de ferman da Saziya Enirjiya Etomî ku bilez hêskariyan bikin bona zêdekirina asta mehandina Uraniyomê bi qasî 190 hezar "SWU"yan.

Navbirî herwisa bas ji pîrsa sazkirina mûşekan û berdewamiya pirograma

mûşekî ya rejîmê kir, û ragehand: "Dijminên me dixwazin ku bi zexta aborî, derûnî û piraktîkî, me bixin qedemna, lê mûşek ji me re nîşana ewlehiyê û xala bihêz ya me ye, û serweriya me di navçeyê de misoger dike!"

Navbirî herwisa wekî serkomarê rejîma xwe got ku Amerîka dixwaze ku xelkê berde canê rejîma me.

Axavtinên wî ku cureyek ji tirs û gefxwarinan pêve xûya bû, di demekê de bûn ku paş vekîşiyana Amerîkayê ji Bercamê çendîn kompaniya û bankên mezin ên cîhanê bi sedema egera dor-

pêçên Amerîkayê ji Îranê vekîşayane, yan jî ragehandine ku di pêşerojê de wê vekîşin.

Ew rewşa hevdem digel sepandina gereke nû ji dorpêçan li dijî kesayetîyan û navendên ser bi rejîmê ji aliyê Amerîkayê ve bandoreke wisa li ser rewşa derûnî ya civakê kiriye, ku herwekî ku çalakên siyasî di navxwe de bas dikin, bazer-ganên navxweyî hêdî-hêdî sermayeyên xwe ji bazarê vedikişînin, û pêleke berfireh ji giranî û şikestxwarina kargehan û karxaneyên berhem-hîner dest pê dike, ku di encamê de asta bêkariyê zêde kiriye, ku hemû ew

bûyerane li ser hev rewşa derûniya xelkê aloz û tevlihev dikin. Xamineyî di demekê de bas ji tevdanîkariyên "dijmin" dike, ku di çend hefteyên borî de di çendîn bajarên Îran û Kurdistanê de, xelk li hemberî siyaseta qirkirina ji aliyê rejîmê ve rîjiyane ser kolanan, yan jî li hemberî siyasatên dijîmirovane ên rejîmê girev girtin, ku ya herî berçav gireva dukandaran û bazariyên bajarê Bane û gireva kamyondaran li Îran û Kurdistanê, û civînên nerazîbûnê ên xelkê Kazirûnê û meşa nerazîbûnê ya kedkarên Hêpko bû. Ya ku gellek êşkere ye ew e ku piştî vekîşiyana

Amerîkayê ji Bercamê û vegeriyana tehrîmên berê û sepandina dorpêçên nû hevdem digel kurtkirina destên Îranê ji navçeyê û bidawîanîna bi cildanê ya rejîmê di navçeyê de ku metirsî ye li ser berjewendiyên navçe û cîhanê, ew yek dibin sedema şikestên mezin di biyavê siyasî, aborî, û îdeolojiya rejîmê de, û bi dîr nahê zanîn ku ew zextên siyasî û aborî, gelên Îranê rakêşe ser şeqaman, da ku bi awayekî micidtir ji berê li dijî rejîmê û siyasatên wê serî hildin, lewra em dikarin bêjin ku ew axavtinên vê carê ên Xamineyî "nîşana tirsê wî ji serhildanê ye!"

Sergotar**Demsala
ketinê****N: Kerîm Perwîzî**

Di qonaxên hestiyar ên dîrokê de, rûçikên veşartî zêdetir ji caran xwe eşkere dikin. Hekî berê kiryar û axavtin tenê bo kesên gellek pispore, û hekî gotî “xwedîhizran” zelal û cihê jêfêmkirinê bû, û dizanîn ku çî bîrkirinek li pişt axavtinên bi berçav ciwan ên wan xwe veşartîye, di qonaxên hestiyar de êdî neçar dibin xwe eşkere bikin, û hemû kes bi rohnî rûçikê wan yê veşartî dibîne.

Di Îranê de bi sedema tawanan û hovîtiyên Komara Îslamî ya Îranê, sedan hezar kes hatine kuştin, û bi milyonan kesî mal-wêran û aware bûne, û li ber van tawanên mezin ku di heyama çil salên borî de bi rê ve biriye, gellek kes û alî û rewten siyasî di hemberî van hovîtiyan helwest girtine, û xelkê jî pişt wan kes û aliyên xwedîhelwest girtine.

Di nava wan cure kes û aliyên de hebûn û niha jî hene kesên ku helwesta wan li dijî Komara Îslamî bi sedema baweriya wan ya cuda nine, belku tenê li ber vî yekê ye ku xwe di deshilatê de nînin, û hekî rejîmê libeke şîrîniya deshilatê daba wan, wan jî wê qamçiyek li dijî xelkê bi kar anîba.

Di heyama çend salên borî de, kesên weha gellek hatine û çûne, û niha jî hene kesên wisa ku formên curbicur bi xwe ve girtine. Carekê bi navê reformxwaziyê, carekê bi navê vegeşandina gotara demokrasiyê, carekê bi navê dijberiya şer û malwêraniyê û ...hwd, xwestek û vîna hundirîn ya xwe veşartine, û gellek caran rûçikê azadîxwazî û alîgiriya ji mafê xelkê ji xwe nîşan dane.

Bona vî ku em gellek ji mijarê dîr nekevin, em bi zelalî di-karin îşareyê bi kevneşopî û îşkencegerên SAWAK û Spaha

Şandekî Hizba Demokrat seredana nûneratiya partiya Demokrat a Pêşvero ya kurd kir

Şandekî Hizba Demokrat a Kurdistanê Îranê, seredana nûneratiya Partiya Pêşvero ya Kurd a Sûriyê li bajarê Silşmaniyê kir û pirsên têkildarî kurdan gengeşe û nirxandin.

Şandekî PDKÎ bi serokatiya Mihemednezîf Qadirî, endamê Desteya Kargêrî roja îrê, 4ê xermanana 1397 a rojê seredana nûneratiya partiya Yekîtiya Demokrat a Pêşvero ya kurd li bajarê Silşmaniyê kir û ji aliyê “Elî Şemdîn” endamê Mekteba Siyasî û nûnerê wê partiyê li Herêma Kurdistanê hat pêşwazî kirin.

Di wê serdanê de her du aliyên bas li ser pîrsa kurd di hemû beşên Kurdistanê û bi taybet Rojava û Rojhilatê kirin û guhertinên deverê nîqaş û nirxandin. Li daviyê de her du aliyên tekezî li ser bîhêzkirina pêwendîyan kirin.

Pasdarên û dezgeha Îtîla`ata rejîma Tehranê bikin, ku çûne derveyî welat, û di qonaxekê de xwe wekî zulmlêkirî nîşan daye, û rûçikê dijberiya komara sêdareyê bi xwe ve girtiye!

Yan jî di nava rewten fikrî ên dijî rejîman de kes û aliyê weha hene ku bîrkirina wan şovînîstî ye, û li jêr navê demokrasîxwaziyê û diruşmên din de xwe veşartine, lê di bingehe de her wekî Komara Îslamî bîr kirine, û di hemû kom û civînan de mînakên weha peyda bûne, ku gotinên wan rûçikeke demokratîk hebûye, lê niyet û sedema dijkiyarên wan vedigere ser têkdana civînekê û hizra faşîstî ya wan.

Ew cure rûçikane, di awayê asayî de rûçikeke îroyîn û azadîxwazane bi xwe ve digrin, lê di qonaxên hestiyar de, ya di hundirê xwe de zelal dikin, herwekî ku di van çend mehên borî de, Komara Îslamî ketiye bin zexteke rastîn ya cihanî de, ku êdî maskên ber çavên xwe vîde bidin, û bi eşkere û bêşermane berevaniyê ji rejîma tawan û sêdareyê dikin. Ji hemiyê ecêbtir ew e ku kesaneke di vî heyamê de maska ber çavên xwe vîde dane, û bergirî ji rejîma Îslamî ya Îranê dikin ku kesûkar û hevriyên herî nêzîk ên wan jî bi destên Komara Îslamî hatiye îdamkirin, yan jî di girtîgehê de li jêr îşkenceyê de hatiye kuştin!

Vêdedana maska ber çavên xwe ji aliyê wan kesan ve, û bergiriya wan ya bêşermane, herçend ku diyardeyeke tall ya siyasî ye, ku rûçikê xebatkarî û tekoşîna wan lekedar dike, lê nîşanderê vî rastiyê ye ku hemû aliyekê ew yek fam kirine ku rejîma faşîstî ya mezhebî ya hakim di Îranê de ber bi nemanê ve diçe, û evane lewra maska ber çavên xwe davêjin, da ku bi her awayekî ku bûye, sîstema serberedayî û qorixkarane li Tehranê û navenda Îranê biparêze, lê diyar e ku dîrokê biryareke din daye.

Derketina Amerîkayê ji rêkvevtina navikî

İdrîs Ehmedî

Vekişiyana Amerîkayê ji rêkvevtina etomî digel Îranê, çaverênkirî nebû, yan aliyê kê mîhetmî bû. Serbarê narazîbûna Trump ji vê rêkvevtinê, heta berî hilbijatîna navbirî jî wekî serokê Amerîkayê, di asta navxweyî û navdewletî de, vê rêkvevtinê piştevan hebûn û hene jî. Ji aliyekî din ve îdareya Trump bedîl bo vê rêkvevtinê tunbeû, herweha serbarê girtine pêş ya siyaseta devkî ya tûnd li hemberî Îranê de amade nbeûye ku têçûya guherîna rejîmê dide.

Piştewaniyên navxweyî û navdewletî bo vê rêkvevtinê her di cihê xwe de ne. Dijberên îdareya Trump di navxwe û di asta navdewletî de pêdagirane hewl didin bo ragirtina vê rêkvevtinê, bi taybetî YE, ku wisa bû di vî warî de, guherîn pêk nehatiye.

Ya ku hatiye guherîn hevsengiya hêz e di îdareya Trump de. Serbarê vê ku Trump di destpêkê de ji vê rêkvevtinê nerazî bûye, lê Wezîrê pêşîn ê Karûbarê Derve yê Amerîkayê “Rex Tillerson” û herwisa rawêjkarê ewlehiya neteweyî yê berê “McMaster” û Wezîrê Parasatinê “James Mattis” hevhezir bûn li ser mana Amerîkayê di vê rêkvevtinê de.

Bi vêdedana “Rex Tillerson” û “McMaster” û danîna “Mike Pompeo” û Bolton di cihê wan de, Trump du kes di postên kilidî de danîne, ku daxwazkarê siyaseta tundtir in di hemberî Îranê de, ne tenê di asta siyaseta devkî de, belku di piraktîkê de jî. Wezîrê Parsatinê kevne jeneral e, kesek e ku zêdetir fêr bûye ku fermanan cîbicî bike, lewra digel vê ku pêştir hevbîrê “Rex Tillerson” bû, lê bi tenê nekarî serokê welatê xwe ji vê biryarê poşman bike, û ji ferman û biryara wî jî derneket.

Li derveyî guherîna hev kêşeya hêzê di nava îdareya Trump de, ku di berjewendiya alîgirên siyaseta tundtir di hemberî Îranê de ne, sê fakterên din rola xwe hebûn, di vê yekê de ku Amerîka cara dawiyê ji vê rêkvevtinê

de derkeve.

Sedema yekem girêdayî ye bi têgihîştina Trump ji siyaseta û metoda siyasatkirinê. Trump ezmûn û ceribandînen wî di bazerganiyê de hene, û wekî ksekî bazergan, siyasatkirinê wekî rikeberiya aborî dibîne, herweha jêve ye ku xala lawaz a ya wan, yan jî xala bihêz ya her aliyekî ji pêgeha aborî ve çavkanî digire, jiber ku hêza leşkerî û dîplomatîk bi dirêjkirîna hêza aborî dibîne. Trump herwisa bi xwendina hêza lawaz û bihêz ya aliyê hember hewl dide rêkvevtinê di berjewendiya Amerîkayê de misoger bike. Ji dîtingeha Trump ve rêkvevtin nikare hertimî be, û li ber ronahiya hevsengiya hêzê, bo pêdeçûn û heya hilweşandinê jî dibe. Hekî tercome bikin bi “qada dîplomasî”, Trump jêve ye ku hekî aboriya aliyên hember û neyar bixin jêr zextê de, dawî car di biyavê siyasî de wê tenazulê bikin. Ev têgihîştina ji siyaseta ku rawêjkarên wekî “nasyonalîzma aborî” hesibandine, ji wê demê ve ku Trump hatiye ser kar, di koma siyaseta derve ya Amerîkayê de reng vedaye. Ji rêkvevtinê ticarî ve bigre heya rêkvevtina Parisê di warê jîngeh û herweha siyaseta li hemberî Kureya Bakur û Îranê, ku em şahidê vê rastiyê bûn.

Ku vedigere ser Îranê, Trump kêşe digel rêkvevtina bi Îranê re nine, belku kêşe digel vê rêkvevtinê heye ku îdareya pêşîn digel Komara Îslamî girê da, ku di berjewendiya Îranê û bi zirara Amerîkayê bû.

Faktera duyem: Vegeşandina nîfûza Îranê ye di Rojhilata Navîn de. Vê yekê jî heya astekê Komara Îslamî ji armanca bidestxistina serdestiyê di gellek cihên jeostratîjîk wekî Iraq, Sûriye, Lubnan û Yemenê nêzîktir kiriye. Şer û nearamî di van cihan de alîkarê Îranê bûn di pêxema zêdekirina nîfûza wê di Rojhilata Navîn de. Lê di heman demê de hilgirtina dorpeçan û destpêregihîştina rejîma Îranê bi perê zêdetir alkarê Îranê bûye, da ku zêdetir di Îranê de nîfûza xwe vegeşîne. Rêkvevtina navikî ne tenê çareyeke dayimî nebû bo kirîza navikî ya Îranê, belku pêgeha rejîmê di Rojhilata Navîn de bihêztir kir. Ew rastiya tevî pêşkevîna pirograma mûşekî ya Îranê û herweha avakirina hizûra nîzamî ya berçav di Sûriye de, yan jî li rex Îsraîlê, metirsiya hejmoniya leşkerî û siyasî ya Îranê di Rojhilata Navîn de berçavtir kiriye.

“Mike Pompeo” û “Bolton” û hinek kesên din dibêjin ku ew rêkvevtin sînordar e bi pîrsa navikî, di demekê de ku Îran di warê mûşeksaziya dûrhjavê û piştigiriya terorîzmê û destêwerdana di welatên Rojhilata Navîn û pêkanîna nearamiyê di navçê de desteke bilind heye, û dibe ku ew pîrs jî bêne berçavgirtin.

Cihê îşarepêkirinê ye ku ji wê demê ve ku Amerîka wekî mezinhezeke derekî di Rojhilata Navîn de cihê Bîrtaniyayê girtiye, sê berjewendiyên stratejîk diyarî kirine, ku amade ye ku hekî pêwîst be di pêxema wan de şerê aborî di forma sepandina dorpeçên tûnd heya bikarbirina hêza leşkerî bigre pêş, ku ew sê berjewendî ew in:

1-Misogerkirina veguhastina nefta Kendawê bo bazara navdewletî bi nîrxa pêwîst.

2-Parastina hevpeymanên xwe, û li serveyî hemîyan Îsraîl ji metirsiya ewlehiyê

3-Herweha rêgirtina ji vê ku hêza navçeyî yan derekî di aliyê leşkerî de, bi ser navçê de xwe bisepîne, yan bibe xwedîhejmonî.

Her ew berjewendiyane bûn ku wisa kir ku Amerîka piştî dagîrkirina Koweytê hêza leşkerî ya Iraqê têk bişikne, û piştî hem Îran û hem jî Iraqê bixe jêr dorpeçên tûnd di forma stratejiyekê de, li jêr navê “lêpêçana du alî”.

Piştî ku eşkere bû ku Îranê pirogrameke veşartî bo berhevanîna çeka navikî heye, dorpeçên li ser Îranê tûndtir kirine bi armanca xistine qedeman ya Îranê. Niha derketiye ku bi valahiya deshilatê di Rojhilata Navîn de tevî zêdebûna nîfûza Îranê di navçeyê de, her sê berjewendiyên stratejîk ketine jêr gefên cidî de, û Îdareya Obama jê derkeve, li pxema

Trump ezmûn û ceribandînen wî di bazerganiyê de hene, û wekî ksekî bazergan, siyasatkirinê wekî rikeberiya aborî dibîne, herweha jêve ye ku xala lawaz a ya wan, yan jî xala bihêz ya her aliyekî ji pêgeha aborî ve çavkanî digire, jiber ku hêza leşkerî û dîplomatîk wekî doma hêza aborî dibîne

rêkvevtina digel Îranê amade bû baca mezin di rêkvevtina digel Îranê bide. Her îdareyeke din jî li ser kar bûya, dibûya ku bersivder be di hemberî vê rewşê de, û ew metirsiyên ku ji aliyê Komara Îslamî ve çavkanî digrin. Hekî “Hillary Clinton” wekî seroka Amerîkayê hatiba hilbijartin, renga Amerîka ji vê rêkvevtinê derneketiba, lê béguman wê hewla dijberîkirina cidî daba bo rêgirtin ji siyaseta hejmonîxwazane ya Îranê.

Helbet Trump bi sedema têgihîştinekê ku ji siyaseta heye, tevî vê ku di hizbeke din de ye, û parastina mîratê Obama gellek jê re girîng nine, bi başî zaniye ku bo bêbandorkirina Îranê Amerîkayê vekîşîne ji vê rêkvevtinê. Xaleke din ya pêwendîdar ew e ku serbarê hewla hevpeymanên Amerîkayê, Rojhilata Navîn bo bêbandorkirina Îranê bi taybetî ji aliyê Erebia û Îsraîlê ve hêza wan, pişka vê nake ku pêşiya Komara Îslamî bigrin ku hejmoniyê bi dest

bixe.

Xaleke din dubendiya di navbera welatên navçeyê de ye, ku wisa kiriye ku Îran bikare sanahîr siyaseta hejmonîxwaziyê bidomîne, lewra Amerîka neçar e ku bixwe bê qadê. Wisa dixûye ku Amerîka bixwaze bi derktina ji vê rêkvevîtiyê welatên Ewropî naçar bike ku pêdeçûnê bi ser siyasatên xwe de bikin, ku heya niha pêk hatiye ji bihêzkirina Îranê. Faktera sêyem, şikestanîna danûstandinên Amerîka û Ewropayê bû derheq pêdeçûn yan tekîlîkirina rêkvevîtiyê navîkî digel Îranê. Eşkere nebûye ku çima welatên Ewropî digel îdareya Trump nekarîn ku bigihîjin yekdengiyê, lê tê gotin ku Amerîkayê merca wê, ew bûye ku tevî pîrsa mûşeksaziyê û dewra têkderane ya Îranê di Rojhilata Navîn dibe ku çavdêriya heta-hetayî bo bernameya navîkî ya Îranê bê kirin, û Ewropîyan ew yek bi dilê wan nebû, û gotin ku digel cewherê rêkvevîtiyê dijayetî heye. Derketina Amerîkayê piştî sernegirtina danûstandinan digel Ewropîyan rû da.

Armanca îdareya Trump ew e ku bi sepandina dorpêçan bi ser Komara Îslamî de, û lawazkirina rejîmê, neçar bin ku cardin vegerin ser maseya gotûbêjê bo wajokirina rêkvevîtiyê din û berfirehtir, hem di warê pîrsa pêwendîdar ku li serê de îşare pê hate kirin, û hem jî di warê zemanî de. Gihîştina bi vê armancê girêdayî ye bi vê ku dorpêç çend bibandor bin, û herwisa girêdayî ye bi vê ku welatên Ewropî, û Çîn, Rûsiye, û hin welatên din di Rojhilata Navîn de alîkarê Komara Îslamî bin bo dewrlêdana wan dorpêçan yan na.

Kirîzên aborî ên Îranê çêbûyê sîstema siyasî ya Komara Îslamî ya Îranê ne, û bi gotineke din ew kirîzane sîstem in heta eva ku demkî bin, yan encama siyaseta vê yan wê hikûmetê, yan vî baskî û wî baskê din ê rejîmê bin. Berî dorpêçên navdewletî, û herwisa piştî rakirina pişka zêde ya van dorpêçan, ew kirîz hebûn û di çend salên dawiyê de heya kûrtir jî bûne. Kirîza aborî tevî kirîza civakî û jîngehî ku her hemû jî pêkve girêdayî ne, û çêbûyê sîstema siyasî ya Komara Îslamî ne, Îran gehandine ser lêva Kendal.

Nîşaneya vê yekê di serhildana cemawerî û berfireh ya zivistana par de me dît, ku carna li vir û li wir dom hebûn.

Ya rastî ew e ku Îran di rewşa şoreşê de ye, helbet sedema rûnedana şoreşê nebûna hevsozî û hevalbendiyê ye di nava çîna hejar û çîna naverast ji aliyekî, û ji aliyekî din ve nebûna hevpeymanîya di navbera neteweya Fars û neteweyên din de, ku ew yek jî di goviya xwe de vedigere ser nasîyonalîzma Fars ku rûxandina Komara Îslamî bi hilweşandina Îranê, û jînavçûna serdestiya neteweya Fas dizane.

Rola xapandinane ya bi nav reformxwazan di navxwe û di asta navdewletî de faktereke din ya girîng e, jiber ku ew rejîmparêz in, ne reformxwaz. Bêguman tirs ji serkuta bêrehmane û herweha tirs ji vê ku Îran wekî Sûriye yan Îraq rastî şerê navxweyî û kêşeyên zêdetir bibe, tirsek e ku Komara Îslamî ji riya piropagendeyên tevalî ve bihêz dike, ew yek jî di destpênekirina şoreşê de, serbarê başbûna rewşa şoreşê rol dilîzin.

Heya vê demê ku rohn dibe ku Îran amade dibe digel Amerîkayê rêkvevîtiyê nû bike yan na, zexta Amerîkayê bo hevkarîya hinek welatan di Rojhilata Navîn de, ku ewlehiya wan bi sedema siyasatên şerxwaz û têkderane yên Komara Îslamî ketine metirsiyê de, ew kirîznên navxweyî ên Îranê kûrtir dikin. Rohn nine ku Amerîka bi dana îmtiyazaê bi Çîn û Rûsiyê, herwiha bi zextxistina li ser welatên Ewropî bikare serkevtî be, ku wisa bû li kurttheyam de Komara Îslamî lawaztir dibe, û siyaseta herifîna wê kûrtir dibe.

Hekî siyaseta îdareya Trump di hemberî Kureya Bakur de bikin bingehe û îdareya Trump tê de serkevtinê bi dest bixe, eva egera wê zor e ku Îran razî be bi mercên Amerîkayê, û li hember de dibe ku Amerîka di goviya xwe de, mana rejîmê garantî bike, û (Wezîrê karê derve yê Amerîkayê bi eşkereyî got ku hekî Kureya bakur derheq damalîna çeka navîkî razî be, ew mana vê rejîmê garantî dikin).

Helbet di demekê de ku Kureya Bakur mana rejîmê bo wê li serveyî her tiştî ye, Komara Îslamî bernameya mûşekî û nîfûza xwe di navçê de jê re girîng e, û bi cuda nizane ji pîrsa mana xwe. Dûr nine ku Îran dawî car amade be bo gotûbêja digel Amerîkayê, lê wekî pişeya hertimî ew qas van gotbêjan dirêj dike, da ku îdareya Trump li ser kar nemîne, helbet eva ku pêşeroja Îranê yekalî dike, faktera derveyî nine, belkû dînamîka navxweyî ya Îranê ye, Komara Îslamî siyaseta derve ya wê gellek bilindfir e, wate siyaseta bidestxistina hejmoniyê di Rojhilata Navîn de, eva di demekê de ye ku şiyana wê ya navxw-

Armanca îdareya Trump ew e ku bi sepandina dorpêçan bi ser Komara Îslamî de, û lawazkirina rejîmê, neçar bin ku cardin vegerin ser maseya gotûbêjê bo wajokirina rêkvevîtiyê din û berfirehtir

eyî nine, bo vê siyaseta bilindfirane.

Komara Îslamî di Rojhilata Navîn de kariye ku bihêz be, lê di navxwe de lawaz e û gihîştîye ser lêva Kendal. Welatê ku li derve bihêz be, û di navxwe de lawaz be, û li ser lêva Kendal be, şiyana dana nirxa domandina bi bilindfirînê nine. Herweha bi sedema vê ku kirîzên avxweyî sîstemî ne, tenê bi guherîna rejîmê koma van neteweyan ku di Îranê de dijîn, û herwisa cîhana derve ji dest Komara Îslamî rizgar dibin.

Çi demek bo nîşandana nerazîbûnan bicî ye?

Zanyar Sablaxî

Di heyama yek sala borî de beşeke berçav ji texên civaka Îranê bi sedema girîngîpênedana Komara Îslamî ya Îranê bi jiyanê û rewşa derbazkirinê, çendîn civînên nerazîbûnê di bajarên curbicur ên Îranê û li pêşberî demûdezhgehên rejîmê bi rê ve birin, ku her yek ji wan bi awayekî bi hêceta nebûna îznê, neyasayîbûn, û birêveçûna di dema nebicî de, rastî tohmet û boxtanan hatin, û di encam de jî bêbersiv man.

Civînên nerazîbûnê ên maljidestçûy-iyân û kêşeya perê wan ên li bankan de, civînên kedkaran bi sedema nedan û paşxistina mûçeyên wan, û kêşeya nebûna bîmeyê, û li ser kar derxistin, û civîna mamostayan, û ferhengi-yan li hinek bajarên wekî Îsfahan, Şîraz, Tehran, Kirmaşan û ... hwd, bi sedema xirabîya rewşa jiyanê û kêmiya heqdest û li dijî taybetîkirinê, perwerdehiyê, ku wergirtina mehane ji dersxwanan digre xwe, û ew jî li dijî yasya xwendina bi xorayî ye, bi rê ve çûn. Herwisa daxistina beşek ji bazara Tehranê jî beşek ji van her-eketan bûn.

Eva ku çî yek ji van civînan bersiva erênî û dilxweşker ji aliyê rejîmê û demûdezhgehên pêwendîdar ên xwe ve pê nehatiye dan, di Komara Îslamî de tiştekî carr û pêvajoyeke asayî ye, jiber ku ya ku bi awayekê pêwendî bi jiyan û derbazkirin û ewlehiya xelkê ve hebe, ji dîtingeh û baweriya rejîmê ve bêbûha ne, û cihê xwepêvemandîkirin û bersivdan û pêregihîştinê nînin, ne tenê her ew, belku girtin û lêdan û bêhurmetîkirin bi meşvanan, bi erka rejîmê û demûdezhgehên serkutker û emniyetî ên xwe dizane, û di vê derheqê de jî tu zext û kerametşikênîyekê dest hilnagirin.

Her di vê çarçoveyê de, tenê di yek-du mehên borî de dehan û heta sedan kes ji beşdarên civînê çî ji maljidestçûyiyân, çî ji kedkaran, Ferhengiyan, û çî ji kolberan û kasi-bkarên li ser sênor hatine destbiser kirin, û digel çarenûsa nediyar berbirû bûne, ew pêvajoya jî, di reftarên dijîmirovî û wan tundûtîjiyên zalimane ên rejîmê her di destpêka gihîştina Komara Îslamî bi deshilatê, li hemberî neraziyan de her hebûye, lê di her qonaxêke rewşa aloz ya rejîmê de asta ragirtin, û tundûtîjînişandanan bi hêcetên curbicur ên nerewa zêdetir û berfirehtir bûne.

Di rewşa niha de ku rejîm li derveyî welat û derheq hilweşiyana Bercamê de xwe li jêr zextê de dibîne, û metirsiya ducarîbûna dorpêçên pêşîn berbirûyê xwe hest pê dike, di navxwe ya welat de serbarê nîşandana hemû cure zext û tundûtîjiyekê li hemberî xelkê nerazî, ew nerazînişandan her wisa dom hene, û her carê û jî aliyê texekê, û li bajar û cihekî serî hildidin, û Komara Îslamî dixwaze vê rewşê zêdetir û brfirehtir bi kar bîne, û bo vê mebestê jî box-taneke “dijî ewlehiya neteweyî” li her hereketeke bilome û her civîneke nerazînişandanê bide.

Destpêka rewteke nû ji van tohmetan di axavtînen Wezîrê Perwerdehiyê yê rejîmê de bi zelalî derdikeve, ku piştî civîna nerazîbûnê ya mamostayan û ferhengiyan ragehand ku ew hereketane di rewşeke siyasî û taybetî ya niha ya rejîmê de, ne jîrane ye, û ne jî cihê qebûlîkirinê ye. Bi berçavgirtina Vê rastîyê ku rejîm li derve tevdanîkar û di navxwe de jî kirîzafir e, pirs ew e ku gelo dema hêja û bicî ji dîtingeha rejîmê ve bo nîşandana ner-

azîbûnan û daxwaza maf û heqdestê hêjayî xwe, ew jî bi awayê aram kengî ye?!

Ya ku cihê jêhûrbûn û bêbandorkirinê ye, ew pîlana rejîmê û demûdezhgehên wê ên serkutkar e ku bi xistina tîrsê di nav xelkê û texên curbicur ên civakê, bandorê li ser nerazîbûnan û pêdagiriya wan li ser daxwazên xwe û pêdagirbûna wan li ser domandina nerazîbûnna nedanê, û berdewam bin li ser daxwaza mafên xwe, û hekî bi gotina rejîmê dema nerazînişandanê ew be ku Komara Îslamî ya Îranê bê kêşe be, tu carî derfeteke wisa çê nabe, jiber ku navika rejîmê û siyaseta û kiryarên wê kêşesaz in, û encama van siyaseta û kiryaran jî bi zirara xelkê û dabînbûna mafên wan e.

Sivikatîkirina bi neteweya Belûç nerazîbûna cemawerî li pey xwe anî

Di doma sivikatîkirina bi neteweyên din yê Îranê, vê carê neteweya Belûç kirine armanc.

“Hemîd Semsam” endamê lêjneya Zanist a girûpa Edebiyata zanîngeha Azad a bajarê Zahidanê, bi belavkirin kurtê vîdyoyekê di torên civakî de, ji dîtingeha faşîstî a xwe ve sivikatî bi neteweya Belûç û xwendekarên xwe yê belûç kiriye, û her ev jî bûye sebaba kerbvebûn û nerazîbûna xelkê parêzgeha Sîstan û Belûçistanê. Axavtînen vî mamostayê Zanîngehê yê derheqê Belûçan de, bûye sebaba nerehetbûn û kerbvebûna xelkê parêzgeha “Sîstan û Belûçistanê”, û çalakvanên medenî, xwendekar û xelkê vê parêzgehê, û herwisa di piraniya deverên din yê vê parêzgehê xelk hatine ser şeqaman û meşên nerazîbûnê li hemberî van kiryarên faşîstî û nemirovî yê karbidestên rejîma Îranê lidar xistine.

“Sîstan û Belûçistan” yek ji hejartirîn parêzgehên Îranê tê hesibadin, û xweşbijêviya jiyanê di deverên vê parêzgehê de di asta herî xwarê de ye, û rejîma Îslamî a Îranê jî bi siyaseta nemirovî û faşîstî yê xwe, bizanebûn girîngiyên nade xelkê vê parêzgehê, û her eva jî mezintirîn sivikatîkirin e bi vê neteweyê.

Medyayên girêdayî rejîma Îranê bi wergirtina bûdceyê zef, berdewam bi darêtina pîlanan û dirustkirina bernamayan, derheqê asîmilasyon û cudahîdanînê di navbera neteweyan de, û sivikatîkirin bi neterweyên din yê Îranê çalakiyan encam didin, û rayedarên rejîma Îranê di seranserê Îranê de vê bîrkirina paremayî ya xwe berfireh dikin.

“Angela Merkel” nîgeraniya xwe li hemberî çalakiyên leşkerî yê rejîma Îranê nîşan da

Serokwezîra Almaniyayê piştî hevdiştina digel hemkofê xwe yê Îsra`îlî, li hemberî çalakiyên leşkerî yê rejîma Tehranê di herêma Rojhilata Navîn de, nîgeraniya xwe anî ziman.

“Benjamin Netanyahu” roja Duşemî 4`ê Hezîrana 2018`an, di bajarê Berlîn a paytexta Almaniyayê de digel “Angela Angela Merkel” civîn pêk anî. Piştî vê civînê, “Angela Merkel” di civîneke rojnamevanî de, çalakiyên leşkerî yê rejîma Îranê di herêma Rojhilata Navîn de, metirsîdar da zanîn, û “Benjamin Netanyahu” jî di vê civînê de zêdebûna hejmonî û destêverdanên şerxwazane yê rejîma Îranê yê di nav karûbarên welatên herêma Rojhilata Navîn de, ji bo vêdedana beşek ji dorpêçên navdewletî yê li dijî Îranê ragehan. “Benjamin Netanyahu” di beşeke din a axavtînen xwe de got ku: “Di egera nemana dorpêçên navdewletî yê li dijî rejîma Tehranê, ew rejîma wê destên wê bigihîje perê zêde, û ev jî vî pereyî hemiyê ji bo alîkariya terorîstan û piştevaniya tundrevên binajoxaz dişîne. Navbirî herwisa ragehandiye ku: “Rejîma Îranê ji bilî hêzên Spaha Pasdaran, kariye 18 hezar hevweelatîyên Sûriyê yê şî`e meseb ji bo berjewendiyên xwe di vî welatî de rêk bixe, û serbarê zêdekirina van hêzane, hewla zêdekirina 80 hezar kesên din jî di mejiyê van de ye. Xomênî û herwisa Xamineyî rêberên rejîma Îranê, di demên berê de bas ji wê kiribûn ku, Îsra`îl şêrpence ye, û hewce ye ku bilez li ser gerdûnê vêde biçe.

35.mîn salvegera bidarvekirina 59 ciwanên Mehabadê

Di roja 12'ê Cozerdana sala 1362'an de rejîma Îran 59 ciwanên Mehabadê bi dar vekirin, jiber ku nekarî wan lawên şoreşger naçar bike ku serî bo deshilata zor-dar û dijîKurd ya wan bitewînin.

Piştî îdama wan 59 lawên Mehabadê Hemîdriza Celayîpûr ferman-darê Mehabadê biryar dabû ku daxuyaniya îdama wan 59 lawên Mehabadê di bajar de belav bikin. Ew 59 lawên ku bi tawana pêwendîya digel PDKÎ hatibûn girtin.

Her derheq îdama van 59 lawên Mehabadê de, Birêz Mela Qasim Keleşî Endamê Navenda Siyasî ya PDKÎ ku wê demê di vê girtîgehê de bû, ku ew 59 lawên Mehabadê tê de hatibûn ragirtin, hindêk zanyarî dane malpera

“Kurdistanmedia”yê.

Navbirî di vê derheqê de dibêje: “Di roja 27'ê Reşemeya sala 1361'an a Rojî, 59 kes anîn destbisergeha Urmiyê, û gotin ev kesane 59 xortên Mehabadê ne, û li ser pirsên siyasî hatine girtin, ji wan 59 kesan jî tenê du kes temenên wan 27 û 30 salî bûn, ên din 18 heya 25 salî bûn.

Yek ji wan xortan bi navê “Kemal” ku cihê razana min û wî cem hev bû, ser-pêhatiya xwe weha ji min re got: “Me her 59 kesan ji bo wefadarî bi gelê xwe mîna endamên Komeleya “J- k” ji hev re sond xwariye ku em îxanetê bi hev û bi tu Kurdekî nekin. Ji me re şanazî ye ku em li ser Kurdîniyê hatine girtin, lê ya ku me azar dide, ne ev e ku renga me bikujin, belkî ev e

ku hêj temenê me kêm e, û me nekarî weke hewce xizmet bi netewa xwe bikin.”

Qasim Keleşî di berdewamiya baskirina vê ser-pêhatiye de dibêje:

“Ew kes, mirovên netirs û verek bûn, ji axaftina xwe de tu caran li hember wezîfedarên dewletê tirs nedixistin dilê xwe de, û gotinên xwe digotin. Rokejê em li benda xwarinê bûn û yek ji berpirsan rû li yek ji wan xortan bi navê Salih gotê: “Tu gelik zêde diaxivî û axaftinên te watadar in”. Salih di bersivê de got: “Ji vê yekê piştrast bin, em ew 59 kes ji were tiştekî nabêjin ku hûn dilê xwe pê xweş bikin, emê her 59 kes bin, û bi îtirafa me yek kesê din jî nakeve destên we de, ji me re mirin ne girîng

e, ya girîng ev e ku em li hember gelê xwe de wefadar û rastbêj derkevin”.

Piştî wan axaftinan Salih birin, û zêde îşkence kririn. Rojekê ku em nêzîk 90 kesan di destbisergehê de bûn, çend wezîfedar (me`imûr) hatin dest-bisergehê û gotin ku ew 59 kes ji bo demjimêr 6'ê sibe zû amade bin!

Piştî heyamekê dema malbata min hatin bo dîtina min, gotin ku pêşmergeyên hêza Bîstûn a PDK Îranê ji bo tolhildana 59 lawên Mehabadê, çalakî encam dane, û derbên giran li rejîmê xistine.

Bi bihîstina wan gotinan min hest kir ku her her 59 kes jî sax bûne û hatine bal min. Çimku ez ji wefadariya partiya xwe ji gelê xwe re piştrast bûm.

Cinayetkarê Qarnê û Qelatanê mir

Axûnd Xulamriza Hesenî yek ji cinayetkarên rejîma Îslamiya Îranê di Kurdistanê de, bo heta-heta bellaya wî ji xelkê Kurdistanê vebû.

Xulamriza Hesenî axûndê rejîma Îranê, naskirî bi Mela Hesenî li temenê 91 saliyê di bajarê Urmiyê de mir, û Kurdistan ji vî cinayetkarî paqij bû. Xulamriza Hesenî heta pola şeşem ders xwendîye, û piştî li hewzeya Îlmiyeya Qumê de li cem axûnd Şerî`etmedarî darsa ayînî xwendîye, û pileya ruhaniyetê wer-girtiye.

Hesenî di temenê 16 saliyê de, heya dawîya temenê xwe digel çekê jiya, û ew çek li dijî azadîxwazan û bi taybetî Kurdan bi kar anî.

Xulamriza Hesenî wekî axûndekî xwînrêj û zalim piştî şoreşa gelên Îranê bi fermî wekî nûnerê Xomêynî li parêzgeha Urmiyê de hate diyarîkirin, û wekî axûndekî ayînî-siyasî tevî hizra tarî û teng ya Xomêynîzmê di Kurdistanê de dest bi şer û tevdanîkariyan kir, û bi dehan ciwanên Kurd ji aliyê navbirî ve hatin şehîdkirin. Wî wekî celladekî xwînrêj roleke serekî hebû di şerê li Kurdistanê, û şerê li dijî PDKÎ.

Xala herî reş ya li ser eniya axûnd Hesenî êrîşa li ser gundên Qarnê û Qelatanê yên ser bi Nexedê bûn, ku di vê êrîşê de bi dehan hevvelatîyên Kurd bûne goriyê siyas-etên şerxwazane ên navbirî. Wî kurekî xwe bi navê Reşîd Hesenî seba vê ku ser bi Rêkxirawa Fedaiyîyên Gel bû, radestî dadgehê kir, û piştî ew îdam kir. Piştî mirina vî mohreyê rejîma Îranê li Kurdistanê, nûçegihaniya Fars derheq kesayetiya navbirî nivîsand:

“Hesenî di civîna endamên heyeta dewleta Îranê de nîşana “pileya yek ya cesûriyê” ji Ehmedînnijad wergirt. Ew nîşan seba derbazbûyiya xebata Hesenî berî şoreşa sala 1357'an, û şerê li dijî Kurd û şerê Îran û Îraqê bû”. Nûçegihaniyên rejîma Îranê bêşermane bas ji şerê digel neteweya Kurd dikan, û ji aliyekî din ve banga azadî û pêkve jiyanê di nava gelên Îranê de dikan.

Nerîna Lîderan

Muhsiniyê Êjêyî:

“Çalakiya di Telegramê de dikare ku wekî tawan bê hesibandin”.

Melik Ebdullah:

“Ez şanaziyê dikim bi nerazîbûna ciwanên welatê xwe bi awayekî şaristaniyane”.

Demîrtaş:

“Ez pirr xemgîn bûm ku peymana HDP û partiyên Kurdistanî ser negirt”.

Netanyahu:

“Me zanyariyên arşîva etomiya Îranê ya veşartî da Almaniyayê”.

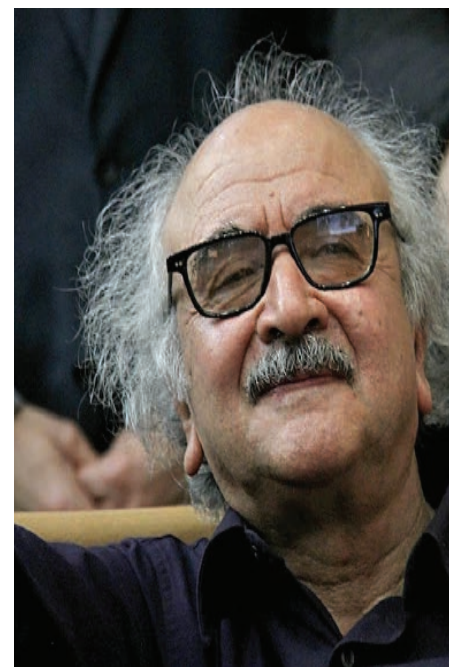
Zimanê şovînîsteke neteweya desthilardar di devê edîbeke Fars de geriya

Hizra şovînîstî ya neteweya Fars Ev sedan sal e ku li ser neteweyên din de zal e, û wek hertim vê carê ji aliyê wêjevanekî naskirî yê vê bîra hişk ve, êrîş li ser zimanên din yên Îranê hatiye kirin.

Wêjevan û mamostayê zanîngehên Îranê, “Dr. Şeffî’yê Kedkenî” di nîqaşkirinekê de, bi zimanê sivik êrîş kiriye ser zimanên din yên Îranê, û gotiye ku: “Gelo çi miroveke gêj û nezan tê xwe hîni zimanên herêmî dike, di demekê de ku ev zimanane kesên wêjevan tê de nebûne, da ku digel “William Shakespeare” rikeberiyê bike”. Li hemberî vê nîqaşkirina hişk û dugm de, “Dr. Rehber Mehmûdzade” mamostayê zanîngehên Kurdistanê Rojhilat û xelkê bajarê Şinoyê bi nivîsîna babeteke têt û tijî bersivê zanistî ji “Şeffî’yê Kedkenî” re daye, û hêza zimanê Kurdî ji bo vî

wêjevanê şovînîst yê Fars şirove û zelal kiriye.

Ev êrîşa bizanebûn ku ji aliyê hindek kesên şovînîst yên Fars ve li dijî zimanan û neteweyên din yên bindest yên Îranê têt encamdan, ev yeka vedigere ser vê ku bi sedema hesta demargirjane ve ev qas zehmet nedane xwe da ku li ser zimanên din yên Îranê xwendin hebin, û îman û bawerî bi şiyana van zimanan hebin. Hekî ev edîbe Fars kêmekê jî xwendin li ser zimanê neteweyên din yên Îranê heba wê jê re eşkere bibûya, ku di nava neteweyên Îranê de bitaybet Kurd serbarê evê ku ji aliyê dagîrkerên Kurdistanê ve berdewam hewal heladina ziman û deb û nerîtên wê hatiye dan, lê belê bi sedema bihêzbûna ziman û kultura wê, kesên wekî Baba serheng Dedwanî (hevserdemê Rûdekî) Pîr Şalyarê Hewramî, Ehmêdê Xanî, Mela Mistefa Bêseranî, Şêx Riza Talbanî, Qanî’î, Hejar, Hêmin,

Şêrku Bêkes û ... hwd, tê de hiketine, ku digel Hafîz, Se’idî, Firdosî û ... hwd, di warê edebî de dikarin zoranbaziye bikin.

Hindek ji nûnerên meclisa rejîma Îranê dosiyeyên gendeliya exlaqî hene

Hinek Nûnerên meclisê ku dibe nûnerê rasteqîne ên xelkê bin û bergiriyê ji mafê xelkê welat bikin, û bibin tîrîbonek bo êş û azarên wan, niha dosiyeyên exlaqî hene.

Kesê bi navê Selman Xudadadî ku serokê Komîsyona Civakî ya meclisê ye, li ser fesada exlaqî dosiyeya wî çû Dezgeha Dadweriyê de, lê Dezgeha Dadweriyê ew bêguneh da zanîn. Lê hinek ji nûnerên muhafîzekar pêdagiriyê dikin li ser dadgehîkirina wî, û wî tawanbar dizanin. Selman Xudadadî berê yek ji fermanderên Spaha Pâsaran bû, ku bi Hac Selman di hate bangkirin. Herwisa navbirî berpîrsê giştî ê Îdareya Îtîla’ata Erdebîlê bûye.

Mihemed Hesên Cemşîdî nûnerê

Bêhşehrê û Hesên Siyêdabadî nûnerê Sebzwarê du nûnerên din ên meclisê bûn, ku bi tohmata gendeliya exlaqî hatibûn destbiserkirin. Dosiyeyeke Selman Xudadadî himbêz kirina keçekê ye ku derheq kêşeyên pêwendîdar bi nexweşîya bavê xwe serdana ofîsa wî kiribû, û dosiyeyeke din jî destdirêjiya navbirî li ser munşiyê ofîsa xwe bûye.

Lê niha ew serokê komîsyona Civakî ya meclisê ye ku dibe pirojeyasayên derheq jinan, ciwanan, kar û xisarên civakî û mijarên wek wê lêkolîn bike. Xulamriza Katib nûnerê Germîsar jî di hîlbijartina meclisa nehem de rikeberê Perwîn Ehmedînîjad bû, û li hember de serkevt, lewra wê demî di hate gotin ku bi qestî dosiyeyeke exlaqî jê re hatiye çekirin. Lê piştra eşkere bû ku navbirî xwastiye destdirêjiyê bike ser du jinan di Fîlîpînê de. Wê demê navbirî ji aliyê polîsan ve rastî lêpîrsînê hat, û piştî vê ku 500 Dolar jê wergirtin ew azad kirin. Herwisa xwediyê beşa asansoran di hotêleke Fîlîpînê doz li dijî Katib vekiribû, lê balyozxaneya Îranê ji riya pêwendiyên ku digel berpîrsê hotêlê hebûn, ew mesele peçavtin.

Li ser gellek nûnerên din jî gotegotên fesada exlaqî heye, lê dosiyeyên wan kevrek li ser danîne, û nehêlane ku bikeve nav zar û zimanan. Di pêkhatiya meclisa rejîma Îranê de, tenê mijarên weke destdirêjî û azara cînsî wekî gendeliya exlaqî tê binavkirin, lê kiryarên din ên wekî pêwendîya digel jinên soba (mucered) li jêr navên wekî sîxekirinê de tê pînekirin, û aliyê tohmetbar wekî tawanbar nahê naskirin.

Saziya NY du rê li pêş Husiyan danîn

Şanda NY di Yemenê de, ji Husiyên girêdayî rejîma Îranê daxwaz kir ku yan ji “Al-Hadida” vekişin, yan jî xwe ji bo derbeyeke giran amade bikin.

“Martin Griffiths” nûnerê NY di Yemenê de, roja Yekşemî 3’ê Hezîrana 2018’an, derheqê dawîhatina bi kirîza Yemenê, ji Husiyên girêdayî rejîma Tehran daxwaz kir da ku bilez ji bajar û bendera “Al-Hadida” de derbikevin. Navbirî du rê li pêş Husiyan danîne, ku yan bi awayê tewaw bajar û bendera “Al-Hadida” biterikînin, yan jî wê berbirûyê êrîşeke giran ya artêşa Yemen û hêzên Hevlabendiya Erebi bibin.

“Martin Griffiths” ragehand ku, şerê “Al-Hadida” şerekî çarenivîssaz e, û tê texîmkirin ku, di wî şerî de artêşa Yemenê digel hêzên Hevlabendiya Erebi milîşên Husiyan ji nav bibin. Bendera “Al-Hadida” ciheke stratejîk û girîng e, û ji riya vê benderê ve alîkarî û çekûteqemenî ji Husiyan re tene gihandin. Di demên berê de jî serheng “Turkî Al-Malkî” berdevkê leşkerî yê hêzên Hevlabendiya Erebi derheqê şerê Yemenê de, rejîma Tehranê bi vê yekê tometbar kiribû, ku ev rejîma ji riya bendera “Al-Hadida” ve alîkariyên malî, çek û teqemenî û mûşekan ji Husiyan re dişînin.

Xamineyî: Armanca Amerîkayê hiloşandina Komara Îslamî ye

Xamineyî bi tundî siyasîyên nû ên Amerîkayê derheq Îranê û derketina ji Bercamê rexne kir, û di heman demê de heft şert û merc ji bo Ewropîyan danîn, ku hekî ew wan mercan bi cih bînin, ewê di rêkveştinê de bimînin.

Rêberê rejîma Îranê di merasima fitarê ya berpîrsên rejîmê de ragehand, ku ew nikarin aboriya welat ji riya Bercama Ewropayî ve baş bikin.

Wî şeş şert bona domandina Bercamê digel welatên Ewropayî xiste ber basê, û gef xwar ku hekî ew şertên wan cîbicî nebin, ewê çalakîyên berê ên etomî dest pê bikin.

Ew şert bi vî awayî ne:

Derkirina biryarnamayan li dijî Amerîkayê di Konseya Ewlekariyê de, behsnekirina li ser pirograma mûşekî û kiryarên herêmî ên Îranê di

gotûbêjan de, garantîkirina ticareta digel Îranê ji aliyê bankên Ewropayî ve, garantîkirina firotina tewaw ya petrola Îranê, Tolvekirina wê bêqewliya berê, û dijayetiya digel tehrîmên Amerîkayê.

Wî derbarê şertê heftem de jî got: Hekî Ewropayî di bersivdana bi daxwazên me de derengiyê bikin, heqê Îranê heye ku çalakîyên nevikî ên xwe dest pê bike. Xamineyî di axavtina xwe de îşare bi vî kir ku Amerîka dîsan wekî pisîka (pîşka) kartona “Tom” û “Jerry” wê şikestê bixwe.

Wî îdî a kir ku ji sala 1357 (1979) an ve Amerîkayê kiryarên cûrbicûr ên siyasî, aborî, leşkerî, û piropagendeyî li dijî Komara Îslamî encam dane, û armanca wê jî rûxandina Komara Îslamî ye.

Herçend ku “John Bolton” şêvirmendê Ewlehiya Neteweyî ya

Amerîkayê di civînekê de ragehandibû ku ewê cejna sala 2019'an di Îranê de bigrin, ku merema wî hiloşandina rejîma Îranê bû, lê roja 23'ê Banemerê ragehand ku carê amanca Trump hiloşandina vê rejîmê nine.

Ew gefên Xamineyî di demekê de ne, ku her li bereberê vekîşiyana Amerîkayê ji Bercamê bazara erz tevlihev bû. Herwisa dewleta Rûhanî jî serbarê bikaranîna hemû hêza xwe ya polîsî û îdareyî, nekarî bazara erz kontrol bike, û nirxa Dolar gihîşt 7 hezar Tûmenî, û nirxa perê welatên cîran jî wekî Lîreyê Tirkiyê û Dêrhemê Îmaratê jî li hemberî diravê Îranê de gellekê bilind bû.

AKP'ê Îbrahîm Tatlêsis nexiste nav rîzbenda berbîjêrên xwe de

Pîştî vî ku Îbrahîm Tatlêsis navê xwe bi awayekî fermî wekî berbîjêrê AKP nivîsand, û ew nûçe bû manşeta gellek ragehandinan, lê AKP piştî pêdeçûna bi ser van navan, navê wî jî rîzbendê derxist.

Çend rojan berî niha serokê AKP yê çîqa Urfayê di kanala TRT a Tirkiyê ragehand ku Îbrahîm Tatlêsis serdana ofîsa AKP li Enqerê kiriye û navê xwe bo berbîjêriya meclisa Tirkiyê nivîsandiye. Berdevkê AKP jî ew nûçe piştrast kiribû.

Lê duh hate ragehandin ku piştî belavbûna rîzbenda fermî ya kandîdan, navê Îbrahîm Tatlêsis tê de nebûye, û Tatlêsis di dema hevpeyvîba bi kanala xeber Turk re gotiye ku, dema

min navê xwe nedît, min hest kir ku cardim mêjiyê min dane ber gulleyan. Ew hunermendê navdar ê Tirkiyê piştî dagîrkirina Efrînê ji aliyê arteşa Tirkiyê ve, digel Erdoxan çû ser sînor û meht û pesna serbazên Tirk kir ku xaka Kurdistanê dagîr kirine.

Belavbûna vî vîdyoya wî pêleke nerazîbûnê di nava Kurdan de li pey xwe anî, û ew wekî kesekî îxantekar bi gel û nîştîman hate binavkirin, û gellek alîgirên wî jî ew wekî kesekî berjewendîxwaz bi nav kirin ku xizmeta dijmin kiriye.

Her di vî derheqê de, li ser torên civakî gellek kesan nivîsandine ku dema Erdoxan û hizba wî karê xwe bi Tatlêsis dane kirin û hem armanca

xwe pêkan, û hem jî ew sivik û rezîl kirin, êdî ew berdane û dest jê hilgirtin, ku eva jî encama xizmeta bi dagîrkeran e.

Mixabin mînakên weha di dîroka Kurd de gellek zêde ne, ku yek ji wan Hesên Xeyirî beg nûnerê Dêrsimê bû di perlemantoya Tirkiyê de. Wî di dema şoreşê de ji xelkê Dêrsimê dixwast ku beşdariyê di şoreşê de nekin, lê serbarê vî hemû xizmetê bi Ataturk di dawiyê de her ji aliyê Ataturk ve biryara bidarvekirina wî hate dan.

60 hevwelatîyên Bîcarê sala borî hewla xwekuştinê dan

Di heyama sala derbazbûyî de, 60 hevwelatîyên Kurd (jin û mîr) yên xelkê bajarê Bîcarê hewla xwekuştinê dane.

Birêveberê Navenda Tendirustî û Dermanî ya bajarê Bîcarê bas jî vî kiriye ku, di heyama sala derbazbûyî de 60 hevwelatîyên vî bajarî hewla xwe kuştinê dane.

Li gora gotina vî berpîrsê “Navenda Tendirustiyê” ya bajarê Bîcarê, ji wan 60 hevwelatîyên Kurd yên ku hewla xwekuştinê dane, 39 ji wan mîr in, û 21 jî jin in.

Birêveberê Navenda Tendirustî û Dermanî ya bajarê Bîcarê bas jî vî kiriye ku, di nav vî rêzbendê de, 32 kes ji wan xêzandar in, û 28 kesên

din jî soba ne, û herwuha 15 kes ji wan di gundên derdora bajarê Bîcarê de jiyân dikin û 45 kesên din jî di bajêr de jiyân dikin.

Li gora gotina vî berpîrsê Hikûmetê, ji koma van 60 kesên ku hewla xwekuştinê dane, çar kes ji van jiyana xwe ji dest dane ku, yek ji wan jin e, û yê din jî mîr in.

Li gora gotina karnas û çalakvanên warê jinan, nebûna yasyeke bihêz û kêmbûna navendên taybet ji bo piştevanîkirin ji jinên xesardîtî bi sedema xwekuştinê di Kurdistanê Rojhilat, çend sedemên serekî yên xwekuştin û xweşevitandinê ne di nav jinên Kurd de.

Rejîma Îranê di xwendingehan de sîstema “Şebab”ê ava dike

Spaha Pasdaran a rejîma Îslamî a Îranê, ji bo sîxorîkirina li ser dersxwenan de sîstema “Şebab”ê di xwendingehan de ava dike.

Nûçegihanê malpera “Kurdistanmedia”yê, ragehandiye ku, ev heyamek e ku sîstema bi navê “Şebab” ji aliyê Spaha Pasdaran a rejîmê ve di xwendingehên Îranê de hatiye avakirin.

Ev sîstema bi vî rengî ye, sîstemeke kompiyotêrî ya pêşkevtî ji bo xwendingehan dabîn kirine, û bernama taybet ya bi navê “Şebab” li ser wan kompiyoteran danîne, û kêysên wan kompiyoteran jî polomp kirine, û mafê tu kesî nîne ku dest li van kêysan bide.

Herwiha birêveberên wan jî neçar kirine ku, ji bo encamdana karûbarên întêrnêti û kompiyotêrî, ji bernameya “Şebab”ê mifahê werbigrin.

Mamostayekî xwendingehê ku nexwastiye navê wî bê eşkerekirin, ji malpera “Kurdistanmedia”yê re ragehandiye ku: “Herçend ku rejîma Îranê di medyayên xwe de ev kiriyar ji bo baştir birêveçûna karûbarên dersxwanan, û perwerdekirina di xwendingehan de ragehandiye, lê arm û polompa Spaha Pasdaran a rejîmê, û herwisa ev biryarên Spaha Pasdaran ji bo bikaranîna vê bernameyê, vê yekê nîşan dide ku, ev kiriyar tenê ji bo sîxorîkirinê ye, û armanca polompkirina van kêysan, jî ji bo vê ye ku dibe hindek dezgeh di nav van kêysan de danîbin ji bo komkirina zanyariyan, û herwisa rasterast hemû dengên derdorê ji bo navendên Spaha Pasdaran bêne veguhastin, û li wir guhdariya wan bikin”.

Nûçegihanê malpera “Kurdistanmedia”yê, bas ji vê kiriye ku, pêş vê ku ev kompiyoterane ji aliyê rejîmê ve bi wan xwendingehan bîn dan, xwendingehan di cihê “internet”ê bi xwe “întirane” hebûn, cudahiya van wir de ye ku bi întêrnêta rejîmê tenê melperên navxweyî yên Îranê dikarî çav lê bikî, lê di “întêrnê” a berê de hemû malper dihatine vekirin.

Niha ku vê sîstema nû ya rejîmê, întêrnêta bihêz jî rakêşaye, û mamosta dikarin mifahê jê werbigrin, egera sîxori û çavdêriya li ser mamostayan de gellek zêde kiriye.

Vî mamostayî di doma axavtinên xwe de gotiye ku: Hêviyê dikim ku mamosta ji vê pîlana rejîmê haydar bin, bila nekevîne nav davka rejîmê, û di dema bikaranîna întêrnêta rejîmê gellek hişyar bin, û bi mobayl û kompiyotêrên şexsî yên xwe întêrnêta rejîmê kar nekin, da ku zanyariyên we ji bo rejîmê nehêne veguhastin.

Rewşa jin û zarokan di girtîgeha Weramînê de nebaş e

Rewşa giştî a girtiyên girtîgeha Weramînê nebaş e, û zarokên hepsiyên ku di vê girtîgehê de ne, bi dîtina mêran ditirsin.

“Zohrê Esedpûr” Çalakvana Mafê Jinan ku di girtîgeha Qerçek a Weramînê de hepsî ye, di raporekê de derheqê rewşa dijwar a jiyana jinan di girtîgeha Qerçek a Weramînê de, ku ji bo derveyî girtîgehê hatiye şandin, û di malperên nûçegihanî û torên civakî de jî bi awayekê berfireh belav bûye, gotiye ku: Fêkî û pincar di bernameya rojane ya girtîgehê de nine, û ava vexwarinê jî ber dest nine, û ava şor û tall jî ji bo şuştina kincan baş nine, û ji hevza biçûk ya ava vexwarinê dikarî ji bo şuştina didanan mifahê jê werbigirî, ew jî hekî derfet hebe, û zarokên girtiyan bi vexwarina vê avê, serûdilên wan têk diçin.

Herwisa navbirî di vê raporê de derheqê rewşa nabaş a derûnî ya ku li ser zarokan hakim e, ragehandiye ku ev jî ji ber mana dayîkên xwe di girtîgehê de neçar in di girtîgehê de jîyan bikin, û herwisa eva jî zêde kiriye ku, zarokên wan girtiyan bi dîtina kesên ku weke nûçegihan serdana vî cihî dikin ditirsin.

“Zohrê Esedpûr”, çalakvana mafê Jinan e, û yek ji wan kesan e ku di meha Adara Îsal de, di doma civînên Roja Cîhanî a Jinan de, di pêşberî avahiya Wezareta Kar ya bajarê Tehranê hatibû binçavkirin, û ji wan jinan e ku niha di girtîgeha Qerçek a Weramînê de ye.

Girtîgeha Qerçek a Weramînê taybete bi xwedîkirina girtiyên jin e ku cezayên wan giştî ne, û li rojhilata bajarê Tehranê hilketiye, û zarokên biçûk yên wan girtiyan neçar in heyanî tewawbûna hayama hepsa dayîkên xwe di girtîgehê de bimînin û piraniya wan jî her di wan girtîgehan de û di rewşên nebaş û dijwar de ji dayêk dibin. Girtiyên vê girtîgehê rojane 8 demjimêran ji bo karxaneyên piştevan ku li jêr çavdêriya Dezgeha Dadweriya rejîmê de ne kar dikin, û heqdestê wan jî tenê ji %38-%54 ji heqdestê kedkarên Îranê tê hesabkirin.

Du milyon û 858 hezar malbat di Îranê li asta hejariyê de ne

Di Îranê de du milyon û 858 hezar malbatên hejar hene ku berpirsiyarên rejîmê dixwazin bi meaşek kêrî vî diyardeyê nehêlin.

Nûçegihaniyên rejîma Îslamî ya Îranê di demekê de bas ji nehiştina diyardeya hejariyê di Îranê de dikin ku du milyon û 858 hezar malbatên di asta hejariya tund di wî welatî de hene, eve jî di halekê de ye ku dahata mehane ya her malbatekê di Îranê de dibe zêdeyî 3 milyon tûmenî be ku eva jî bi rewşa aboriya niha ya Îranê re neteba ye. Li gor statîstîkên rejîma Îranê, niha du cur hejarî (tund û herî tund) di wî welatî de hene.

Berpirsên rejîmê bas ji wê dikin ku piraniya malbatên Îranê di asta hejariya herî tund de dijîn, eva jî tê wê wateyê ku serperistê malbatê tenê dikare têçûya xwarina endamên malbatê dabîn bike. Hejarî û giranî di Îranê de roj li pey rojê li halê zêdebûnê de ye û berpirsên rejîmê jî tu pêngavekê ji bo çareseriyê vî diyardê û pirsgirêka metirsîdar hilnagirin û tenê durşm û sozan bi xelkê didin. Ji aliyê din ve jî jorêçûna nîrxê dolar di Îranê de bûye sedem ku nîrxê tiût û miştan girantir bibe û evê jî valahiya tex û qatan zêdetir kiriye.

Rêûresma “Roja Cîhanî a Zarokan” hate lidarxistin

Rêûresma “Roja Cîhanî a Zarokan” bi amadebûna zarokên kadr, pêşmerge û malbatên PDKÎ, di binkeya serekî a PDKÎ de hate lidarxistin.

Nûçegihanê malpera “Kurdistanmedia”yê ragehand, roja Pêncsemî 10’ê Cozerdana 1397’an, bi boneya 1’ê Hezîranê “Roja Cîhanî a Zarokan” rêûresmek ji aliyê “Navenda Nêrgiz” a zarokên ser bi Hizba Demokrat ve hate lidarxistin.

Ev rêûresmê bi xwendina sirûda neteweyî a “Ey Reqîb” ji aliyê beşek ji zarokên “Navenda Nêrgiz” û çend ragirtina deqeyekê bêdengî ji bo rêzgirtin ji canê pak yê şehîdên Kurdistanê bi taybet zarokên şehîdên Kurdistanê dest pê kir.

Piştî peyama zarokên “Navenda Nêrgiz”ê bi boneya “Roja Cîhanî a Zarokan” ji aliyê “Rêzan Meqrozî” endama Desteya Birêveberiya “Navenda Nêrgiz” ve hate xwendin.

Piştî pêşkêşkirina peyama “Navenda Nêrgiz”ê, “Mistefa Hicrî” lêpirsyarê giştî yê PDKÎ bi boneya “Roja Cîhanî a Zarokan” bi taybet zarokên Kurd axivî.

Her di doma birêveçûna vê rêûresmê de çend sirûd ji aliyê zarokan ve hatine pêşkêşkirin, û herwiha ji bo rêzgirtin ji wan kesên ku di perwerdekirina zarokên Navenda Nêrgiz de çalak in, “Zemen Beharî” û “Zanyar Beharî” ji aliyê Mistefa Hicrî ve hatin xelatkirin.

Herwisa girûpa sirûdê ya zarokên “Navenda Nêrgizê” jî di vê rêûresmê de hatin xelatkirin.

Hêjayê basê ye ku, ev rêûresma bi nimayîşkirina kincên Kurdî û cureyên dawet û dîlanên Kurdî ji aliyê zarokên “Navenda Nêrgiz”ê ve hatibû xemlandin.

Rêûresma 1’ê Hezîranê “Roja Cîhanî a Zarokan” bi nimayîşkirina şanoya bi navê “Girane” ji aliyê zarokên “Navenda Nêrgiz”ê ve dawî pê hat.

Piraniya xwendingehên Îranê kavi in

Xwendingeh û dersxanên Kurdistan û Îranê, li jêr deshilata berpirsên rejîma Îranê de ber bi wêranîyê ve diçin.

Mêhrullah Rexşanî Mêhr serokê rêkxirawa nûjenkirin, vegeşandin û teyarkirina xwendingehên rejîma Îranê di preeskonferansê de bas ji vê kiriye ku %27 a xwendingehên Îranê di warê avahîsaziyê de wekî kavihbûyî tene hesibandin. Navbirî gotiye ku %34 a wan, hewcehiya wan bi nûjenkirinê ne, û tenê %39 ji xwendingehan qahîm in. Wî berpirsê rejîma Îranê di axavtinê xwe de bas ji vê kiriye ku 1 hezar û 700 polên dergotinê di kanêkê de bi rê ve diçin, û 987 polên din jî bi heriyê hatine çêkirin.

Navbirî di axavtina xwe îşare bi vê kiriye ku ew xwendingehên ku temenê wan 30 sal dibe, wekî kavi tene hesibandin.

Sala 1393’an berpirsên rejîma Îranê bas ji vê kiribûn ku sala nû ya xwendinê di demekê de dest pê kiriye, ku %50 ya xwendingehên vî welatî jî heriyê hatine çêkirin, û berpirsên

rejîmê jî ew xwendingeh şibhandine bi bomba amadekirî bo teqandinê. Rejîma Îslamî ya Îranê 36 hezra milyar bûdce bo sala 1397’an bo beşa perwerdehiyê daniye ku li çav sala borî, 4 hezra milyar kêmtir e.

Di pirojeyasaya pêşniyarî ya

bûdceya sala 1397’an de bo beşa perwerdehiyê, 36 hezar milyar bûdce hatiye diyarîkirin, ku 2 hezar û 831 milyar Tûmen bo beşa birêveberiyê hatiye danîn, ku eva jî li çav sala borî zêdetir ji 42 hezar milyarî kêmtir kiriye.

Li gora amarên rejîmê %30 a xwendingehên Îranê dibe ku bêne herifandin, û %42 a wan jî sistema wan a germkirinê tune, û di gellek parêzgehên Îranê de jî xwendingeh bi awayê kanêks û xîvetan hatine sazîkirin.

Ji aliyek din ve jî Wezaretê Perwerdehiyê a rejîma Îranê, şiyana dana mûçeyê mamostayan nine, û 6 hezra milyar Tûmenî deyndarê mamostayan e, û di dema xwe de nikare heqdestê wan bide.

Li gora madeya 30 ya yasay bingeîn a rejîma Îranê xwendin heya asta paşnavendî dibe bi bê beramber be, û bûdceya taybet bo bilindkirina asta perwerdê, tê amadekirin. Lê li hinek xwendingehan de heta 750 hezar Tûmenî pere ji dersxwanan werdigrin.

Zimanê Kurdî

Qursên Kurdî, A. Karabax

Mînak 523/3 : Bi qertafa neyîniyê : Na/ne/ni : Çend bikaranîn :

- Dibe nabe ez ê bêm salona konferansê.
- Na, ew nikara beşdarî konferansê bibe.
- Tu dikarî nikarî, ew kesên biyanî pê dizanin.

Ji helbestan : .../Ne bi gilî me/Ne demdemî me/.../A. Karabax

D) Ji aliyê hevoksaziyê ve hoker :

Ev peyv, di hevokan de ne wek hêmanên bingeîn in lê bo wan alîkar in;

giraniya alîkariyên van, xwe bi bandorî didin ser çalakiyên lêkeran.

Mînak 524 : Di hevokan de hoker : Çend bikaranîn :

1. Di qedînekan de : Piraniya wan bi wateya navdêrîn bikar tên :

a/1. Dotira rojê, li Berîvanê bûye reşbînî. a/2. Li Berîvanê çi bûye reşbînî?

b/1. Duh danê sibehê hîn germ bû. b/2. Duh kengî hîn germ bû?

2. Di avaniya dançêkir de :

a/1. Dar di tebaxê de dan birîn. a/2. Dar di tebaxê de dan birîn?

b/1. Payîzê xaniyek dan avakirin. b/2. Xaniyek payîzê nedan avakirin.

3. Di peyvên çêbiwar de : Wek rengdêr û navdêran bikar tên :

a/1. Saet ji şeşan re çaryek hebû, mirovê zûhatî diçû sûka kevnefiroşan.

a/2. Saet ji şeşan re çaryek hebû, yê zûhatî diçû sûka kevnefiroşan.

b/1. Saet ji nehan re pênc hene, kesên nexwendî li benda kê ne?

b/2. Saet ji nehan re pênc hene, yê nexwendî li benda kê ne?

4. Di erkên kirdeyî de : Piraniya wan bi wateya navdêrîn bikar tên :

a. Şeva dereng diboriya xemgîniyek dida ser dilêşa min.

b/1. Hatin nehatin bi meşan pêk tên. b/2. Hatin nahatin bona çi dibin?

Tiştonek

A: Mahir Berwarî

- Beg û megê têkbestî, her yê bi êş û nalîn e

Mîrê qeda lê şkestî, dest û pê lê dibestîne

Jiyê wî digihe sedî, ji serv e û bin ve hestîn e

Şikil kodê leşkirî, xwe li ber ava dixişîne

Wekî mar e bi serî, Yê bê bela û miskîn e

- Xişt û miştê-l hişkan e, dûv dirêjê sîng pan e

Lawu to pê bizane, yê bê soz û jivan e

Hema derket ji konê, xencer jehra li hewa ne

Gih gih korî serê tîj, karê wî pêvedan e

- Bi çîqu çîqal û çeng e, her yê bi şer û ceng e

Dest û pê wek silinga, ne yê zift û çeleng e

Ne yê bi jehr e wek stinga, yê bi heşt piyaw du çeng e

Têdîtin: Amadekar destkariya devoka metelokan nekiriye

Xwendevanên hêja!
Hûn dikarin bersiva
tiştonekan bi riya E-Maila
Agiri2003@gmail.com ji
me re bişînin

Rêûresma Roja Cîhanî a Zarokan di binkeyeke PDKÎ de

